

aplegant diversos agents turístics amb la finalitat d'estudiar les possibilitats que la zona ofereix. Sovint sentim a dir que la nostra comarca és un indret turístic privilegiat, però aquesta constatació positiva massa vegades no va acompanyada d'accions per potenciar-la. Certament, tenim esquers suficients tant pel que fa a la història com a l'art, la natura o els esports, però en traiem veritablement el profit que caldria? Anem massa a batzegades, rebem una allau de visitants en èpoques intermitents, molt concretes —la temporada de bolets o de neu—, però no aconseguim atreure un turisme estable. Per això fa falta la complicitat dels professionals de tots els sectors, per crear infraestructures i vertebrar una marca sòlida que permeti encativar un turisme que cada vegada és més rigorós i selectiu.

LA SELVA

joan domènech

La Casa Font de Lloret de Mar | L'any 1877, l'americano Nicolau Font i Maig va fer construir al carrer de Sant Carles núm. 6 una esplèndida mansió, un punt eclèctica a partir de l'estil neoclàssic i del corrent modernista, aplicat, sobretot, a la decoració. La casa va pertànyer posteriorment als descendents, la família Cabañas, i l'any 1940 fou venuda a l'industrial sabadellenc Ferran Comadran. El primer ajuntament democràtic la va adquirir, als

anys vuitanta, per salvar algun immoble dels que resultaven emblemàtics a la població, amb la intenció de museïtzar-la, cosa que ara sembla que es portarà a la pràctica d'una vegada, després de diversos assaigs, alguns fallits. Durant aquest temps, entre altres actuacions, cal subratllar la intervenció del pintor Josep Maria Barba, que hi recuperà amb molta paciència les antigues pintures, que havien desaparegut totalment o parcialment i que, sovint, només s'intuïen sota la capa d'altres pintades fetes al llarg dels temps. Esperem que el projecte amb què ara es treballa sigui encertat i respecti la integritat de l'únic exemplar autèntic que es conserva d'aquest tipus d'edificis.

50è aniversari del Cau de Blanes

L'agrupament escolta Pinya de Rosa, de la parròquia de Blanes, aprofita el curs 2014-2015 per celebrar el cinquantè aniversari de la seva existència i apropar així el moviment de l'escoltisme a tota la població. El Cau belluga actualment uns 160 infants sota la supervisió d'uns 30 caps voluntaris que els ensinistren en l'educació en el lleure. El tret de sortida de la commemoració va ser un repic de 50 campanades seguides de diverses activitats a la mateixa plaça de l'Església i, més tard, davant l'Ajuntament, on tingué lloc la celebració del PAS, moment important per als nens i nenes que canvien de grup d'edat. Durant aquest curs s'aniran celebrant diverses festes i activitats, tal com es va anunciar a la presentació oficial, que tingué lloc a la sala de plens de l'Ajuntament.

A Sils i Vallcanera es tornen a sentir les hores

| Al costat de tantes notícies desagradables que ens expliquen que, arran i arreu, surten estadants del món rural —sovint de cap de setmana— que se senten molestats per les campanades dels cloquers prop dels quals tenen la casa i n'exigeixen el silenci definitiu, a Sils i a Vallcanera l'Ajuntament ha invertit cap a tres mil euros en la reparació dels desperfectes que s'havien produït per diversos factors fortuïts —com l'impacte d'algun llamp— en els rellotges dels respectius campanars. A Santa Maria de Sils s'ha substituït el rellotge patró i programador de les quatre campanes i el disc dur —el mecanisme, doncs, ja estava modernitzat—, i a Santa Eulàlia de Vallcanera el que s'ha substituït ha estat la font d'alimentació i la pantalla electrònica de la maquinària. La parròquia de Sils, al seu torn, s'ha ocupat de reparar els parallamps. I la solemnitat de les campanades torna a presidir l'inexorable pas del temps.

JOAN DOMÈNECH

>> La Casa Font de Lloret de Mar.

GIRONINS A L'EXTERIOR

josep pujol

Els primers gironins a votar | Als nostres antípodes els va correspondre l'honor d'estrenar urnes en la votació del 9N. He demanat a la bescanonina Agnès Romà, resident des de fa dos anys i mig a Austràlia, a Canberra, que m'ho expliqui. M'ha transmès un relat ple d'emocions del seu viatge fins a Sydney, l'únic punt de votació en tot Oceania. Els catalans d'allà, per Facebook, van acollir votants a casa seva i, de passada, van organitzar-hi la

primera trobada de catalans a Oceania. L'Agnès va anar a votar a mig matí, quan nosaltres encara dormíem amb la il·lusió a dins. Després de fer cua, ella va ser la votant 105, d'un total de 297. Cal tenir en compte que, quan hi ha eleccions, a Sydney no se solen registrar més de 200 votacions. Després va anar a la trobada catalana, prop de l'Opera House. Quan va tornar a Canberra, els seus pares, a Bescanó, tot just es llevaven.